

ΔΑΣΤΑ 15/6/13

«ΠΤΥΧΙΟ, ΣΥΝΕΠΕΙΑ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΣΜΟΣ

Το τρίπτυχο της επιτυχίας στην αγορά εργασίας ή του επιχειρείν.»

Αξιότιμοι Σύεδροι, Αξιότιμο κοινό, κυρίες και κύριοι.

Είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που μου δίνεται η ευκαιρία ν' απευθυνθώ σ' ένα κοινό των γραμμάτων και των τεχνών.

Όπως προαναφέρθηκε φοίτησα κι εγώ στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και μάλιστα σε μεγάλη ηλικία και συγκεκριμένα μπήκα στα 45 και απεφοίτησα στα 51, και παρακολούθησα «Σπουδές στον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό»

Εκείνο, που με ώθησε να σπουδάσω σε μεγάλη ηλικία, ήταν αρχικά η δίψα μου για μάθηση, αλλά και η ανάγκη μου να προσεγγίσω το αντικείμενο της δουλειάς μου γνωσιολογικά.

Σ' αυτό με βοήθησε πάρα πολύ το Ανοικτό Πανεπιστήμιο και ιδιαιτέρως η επιλογή μου "Σπουδές στον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό", γιατί μπόρεσα να τοποθετηθώ μέσα στον χρόνο και να παρακολουθήσω ιστορικά και ανθρωπιστικά την πολιτιστική ευρωπαϊκή διαδρομή από τον 5^ο αιώνα έως σήμερα, με ιδιαίτερη έμφαση από την Αναγέννηση έως τη σύγχρονη εποχή.

Με την ιδιαίτερη βαρύτητα που έδωσα στην θεματική ενότητα «Ιστορία της Τέχνης» μπόρεσα να ταξινομήσω τις σκόρπιες γνώσεις που είχα, να τις εμπλουτίσω κατά πολύ και να στοιχειοθετήσω μια προσωπική άποψη για τα εικαστικά πράγματα.

Μπορεί εγώ προσωπικά να υπήρξα τυχερή, που δεν χρειάστηκε να μπω στην διαδικασία εξεύρεσης εργασίας μετά από την αποφοίτησή μου από το ΕΑΠ, αλλά πιστεύω ότι αν ήμουν αναγκασμένη να το κάνω, το πτυχίο του ΕΑΠ θα ήταν ένα καλό «διαβατήριο» στον εργασιακό χώρο, λόγω του ευρύτατου γνωσιολογικού πεδίου που διαθέτει, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της συνέπειας και συνέχειας, που σε υποχρεώνει το ΕΑΠ να έχεις κατά την διάρκεια των σπουδών, προσόντα απαραίτητα για μια σοβαρή επαγγελματική πορεία.

Θεωρώ το πτυχίο απαραίτητο όχι τόσο για την τυπική του αξία, όσο γιατί η διαδικασία της απόκτησής του, εκτός από αυτές καθ' αυτές τις γνώσεις που σου εξασφαλίζει, είναι ένας έμμεσος τρόπος ν' αποκτήσεις συνέπεια και συνέχεια στις ενέργειές σου, να γίνεις περισσότερο μεθοδικός, να ασχολείσαι συστηματικά με την έρευνα, να βάζεις στόχους και να τους πετυχαίνεις. Και το πολύ σημαντικό και γνωστό σε όλους μας η απόκτηση ακαδημαϊκής σκέψης. Δηλαδή: ερευνώ, αποκτώ κριτική σκέψη, τεκμηριώνω την γνώση μου και την παρουσιάζω με αποδεικτικά στοιχεία.

Όπως έλεγα και λέω πάντα, το πτυχίο είναι το «διαβατήριο» για ένα μεγάλο και ενδιαφέρον ταξίδι στη ζωή και στη γνώση.

Αλλά δεν αρκεί μόνο αυτό!

Η συνέπεια (η οποία βέβαια συμπεριλαμβάνεται και μέσα στον όρο Επαγγελματισμός) είναι πολύ βασικό στην απόκτηση και κυρίως στην διατήρηση εργασίας και γι' αυτό την ξεχωρίζω.

Η συνέπεια σε όλες τις διαστάσεις και μορφές.

Από την έγκαιρη προσέλευση στην εργασία μας μέχρι την συνέπεια που εκφράζει ο τρόπος που παρουσιάζουμε την δουλειά μας, χρονικά και ποιοτικά.

Είμαστε πρώτα απ' όλα συνεπείς στον ίδιο μας τον εαυτό. Υπηρετούμε πιστά αυτό που εμείς επιλέξαμε, που το σπουδάσαμε και τώρα καλούμεθα να το υπηρετήσουμε.

Επαγγελματισμός

Την ώρα της εργασίας μας, είμαστε υποχρεωμένοι στον ίδιο τον εαυτό μας και μετά προς τους άλλους, να δώσουμε ότι καλύτερο μπορούμε, γιατί αυτό εκφράζει πρώτα εμάς τους ίδιους και κατόπιν γιατί αμειβόμαστε γι' αυτό.

Όταν έχουμε κάνει συνειδητά, κι έτσι πρέπει να γίνεται, την επιλογή της εργασίας μας, η προσπάθειά μας πρέπει να έχει σαν στόχο την επιτυχία, άρα αυτό που δημιουργούμε ή εκτελούμε να είναι ότι καλύτερο μπορούμε να δώσουμε κάθε φορά.

Η επιδίωξη να γίνουμε κάθε φορά και καλύτεροι, είναι το επόμενο στάδιο του επιτυχημένου επαγγελματία.

Να δεχόμαστε καλοπροαίρετα τις παρατηρήσεις του εργοδότη μας ή του προϊσταμένου μας.

Να εμπνέουμε σοβαρότητα στους συνεργάτες μας και στους συνεργαζόμενους μαζί μας. Και κυρίως ν' αγαπάμε αυτό που κάνουμε.

Όσον αφορά τους αποφοίτους της Σχολής Καλών Τεχνών

Επειδή τα τελευταία 14 χρόνια, ως γκαλερίστα το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς μου είναι η επαφή και η συνεργασία με τους εικαστικούς θα ήθελα να καταθέσω κάποια συμπεράσματα που έχω αποκρυσταλλώσει.

Κατ' αρχάς έχουμε πλέον πολλούς και ταλαντούχους καλλιτέχνες.

Γνωρίζουμε όλοι πόσο δύσκολη είναι η εισαγωγή στις ανώτατες σχολές καλών τεχνών και πόσο δύσκολη είναι και η αποφοίτηση.

Και όμως, οι απόφοιτοι αυτών των σχολών είναι πάρα πολλοί.

Φαίνεται ότι είμαστε ταλαντούχος λαός...

Σας αναφέρω όμως από την πείρα που έχω συγκεντρώσει όλα αυτά τα χρόνια, ότι ο επαγγελματισμός με όλη την σημασία της λέξης δεν είναι αλληλένδετος με την απόκτηση αυτού του δύσκολου πτυχίου. Ίσως γιατί η τέχνη έχει και ιδιαιτερότητα και ένα ρομαντισμό.

Βέβαια εκείνο που χαρακτηρίζει τους περισσότερους νέους καλλιτέχνες είναι η αυτοπεποίθηση για το ταλέντο τους και αυτό είναι πολύ θετικό. Αλλά αρκετά συχνά τους λείπει ο επαγγελματισμός.

Οι μεγαλύτεροι καταξιωμένοι καλλιτέχνες δεν έγιναν αναγνωρίσιμοι με την απόκτηση του πτυχίου, αλλά μετά από μακρόχρονη δουλειά και προσπάθεια. Συμμετοχή σε εκθέσεις, μετριοπάθεια, υπομονή, συνέχεια στο έργο τους, μεγάλη παραγωγή έργων στην δημιουργική τους περίοδο, και μέσα σ' αυτή την πορεία ανακάλυψαν τον ίδιο τον εσωτερικό τους κόσμο, δημιούργησαν αριστουργήματα και καθιερώθηκαν μέσα από το έργο τους.

Σε μια κατ' ιδίαν συζήτηση με τον πολύ γνωστό και καταξιωμένο Έλληνα Καλλιτέχνη τον Κώστα Τσόκλη, μου είπε: «να λες στους νέους συνεργάτες σου ότι : ο καλλιτέχνης χτίζει λιθαράκι λιθαράκι το όνομά του».

Μα, μήπως αυτό δεν ισχύει και για όλα τα επαγγέλματα;

Ποιος γεννιέται παντογνώστης, παντοδύναμος και τέλειος;

Όσον αφορά τους αποφοίτους των εφαρμοσμένων τεχνών

Έχω να πω ότι είναι μεγάλος ο ανταγωνισμός στην αγορά. Υπάρχουν πολλοί και καλοί συνάδελφοί σας, που μπορεί να προέρχονται και από μια απλή ιδιωτική σχολή (π.χ σχεδιαστές) και να είναι εξαιρετικοί στη δουλειά τους. Εκεί σίγουρα επικρατεί ο καλύτερος, ο συνεπέστερος, ο τελειομανής (με την καλή έννοια) .

Έχω συναντήσει πολλές τέτοιες περιπτώσεις, που η δουλειά τους είναι άψογη.

Στα μεγάλα τεχνικά και αρχιτεκτονικά γραφεία έχουν κάνει σπουδαία καριέρα απόφοιτοι, τόσο από τα κρατικά πανεπιστήμια, όσο και από τις καλές ιδιωτικές σχολές. Είναι οι περιπτώσεις που εκτός από πτυχίο διέθεταν ταλέντο, εργατικότητα, συνέπεια, συνέχεια, επιμονή και υπομονή.

Αξιοποίηση των Καλλιτεχνών

Η αξιοποίηση των αποφοίτων των εφαρμοσμένων και των εικαστικών τεχνών από το επίσημο κράτος ή οργανισμούς ή και από ιδιωτικούς φορείς θα έδινε απασχόληση σε πολλούς αποφοίτους και αυτοί με την σειρά τους θα έδιναν μια άλλη διάσταση στην αισθητική των πόλεων.

Αναφέρω σαν παράδειγμα την εικαστική παρέμβαση, που έχει γίνει στην οδό Κριεζώτου, στον πρώην άχαρο μεσότοιχο του κτιρίου δίπλα στο γνωστό parking.

Παρόμοιες παρεμβάσεις μπορούν να γίνουν σε όλες τις όψεις που μέχρι πρότινος υπήρχαν οι διαφημιστικές γιγαντοαφίσες.

Φαντασθείτε πόσο όμορφη θα ήταν η Αθήνα αν σε όλους αυτούς τους άχαρους, βρώμικους τοίχους υπήρχαν έστω απαλά χρωματικά μοτίβα ή ήρεμες εικαστικές παρεμβάσεις ή έστω το απόλυτο καθαρό. Ή τέλος πάντων, ας ρωτήσουμε τους καλλιτέχνες μας πώς θα τα έβλεπαν. Αυτοί σίγουρα θα ανακαλύψουν πιο είναι το καλύτερο. Είναι γεννημένοι για αυτή την έρευνα.

Σας ευχαριστώ πολύ

Γιάννα Καραντινού-Μαγουλά